

Είναι σύνηνομο το όριο ηλικίας 65 ετών που προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης για τους πιλότους στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών επιβατών, φορτίου ή αλληλογραφίας

Το εν λόγω όριο ηλικίας δικαιολογείται από τον σκοπό διαφύλαξης της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας στην Ευρώπη

Ο Werner Fries εργαζόταν στη Lufthansa ως κυβερνήτης αεροπλάνων και εκπαιδευτής. Από το τέλος Οκτωβρίου 2013, η Lufthansa έπαυσε να τον απασχολεί επειδή είχε συμπληρώσει το υποχρεωτικό όριο ηλικίας των 65 ετών, το οποίο προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης¹ για τους πιλότους στον τομέα των εμπορικών αερομεταφορών. Ο W. Fries ζητεί από τη Lufthansa να του καταβάλει τις αποδοχές του για τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 2013, καθώς η σύμβαση εργασίας του λύθηκε μόλις στα τέλη Δεκεμβρίου 2013. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια των δύο αυτών μηνών, εξακολουθούσε να είναι κάτοχος πτυχίου χειριστή αεροπλάνου εναέριων γραμμών καθώς και πιστοποιητικών εκπαιδευτή και εξεταστή. Ο W. Fries υποστηρίζει ότι το επίμαχο όριο ηλικίας εισάγει διάκριση λόγω ηλικίας και προσβάλλει την επαγγελματική ελευθερία κατά παραβίαση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

Το Bundesarbeitsgericht (ομοσπονδιακό δικαστήριο εργατικών διαφορών, Γερμανία), το οποίο επιλήφθηκε της διαφοράς, υπέβαλε στο Δικαστήριο ερωτήματα σχετικά με το κύρος και την έκταση εφαρμογής του επίμαχου ορίου ηλικίας.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι το όριο αυτό ηλικίας είναι σύνηνομο.

Κατά το Δικαστήριο, το επίμαχο όριο ηλικίας εισάγει, ομολογουμένως, διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας. Η διαφορετική αυτή μεταχείριση δικαιολογείται όμως από τον σκοπό διαφύλαξης της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας στην Ευρώπη.

Ειδικότερα, το επίπεδο της φυσικής κατάστασης που είναι αναγκαία για το επάγγελμα του χειριστή αεροπλάνων εναέριων γραμμών μειώνεται με την πάροδο της ηλικίας. Το όριο ηλικίας αποκλείει το ενδεχόμενο τα ατυχήματα να οφείλονται στη μείωση του επιπέδου της φυσικής κατάστασης μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας, χωρίς όμως ταυτοχρόνως να παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ως προς το ζήτημα αυτό ότι το επίμαχο όριο ηλικίας εφαρμόζεται μόνο στις εμπορικές αερομεταφορές, οι οποίες χαρακτηρίζονται από μεγαλύτερη τεχνική πολυπλοκότητα των αεροσκαφών και αφορούν μεγαλύτερο αριθμό ατόμων σε σύγκριση με τις μη εμπορικές αερομεταφορές.

Επιπλέον, η ηλικία των 65 ετών μπορεί να θεωρηθεί αρκούντως προχωρημένη, ώστε να τεθεί ως όριο για τη δυνατότητα ασκήσεως καθηκόντων πιλότου στο τομέα των εμπορικών αεροπορικών μεταφορών.

¹ Σημείο FCL.065, στοιχείο β', του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ) 1178/2011 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2011, για τον καθορισμό τεχνικών απαιτήσεων και διοικητικών διαδικασιών όσον αφορά το ιπτάμενο προσωπικό πολιτικής αεροπορίας δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 216/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 311, σ. 1).

Εξάλλου, το όριο αυτό ηλικίας αντανakλά τα διεθνή πρότυπα τα οποία, βασιζόμενα σε εκτεταμένο επαγγελματικό διάλογο και πραγματογνωμοσύνη, προβλέπουν το ίδιο όριο ηλικίας.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν όφειλε να προβλέψει αντί για όριο ηλικίας ατομική εξέταση της σωματικής και ψυχικής ικανότητας των κατόχων πτυχίου χειριστή αεροσκάφους που έχουν συμπληρώσει την ηλικία των 65 ετών.

Όσον αφορά την επαγγελματική ελευθερία, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το επίμαχο όριο ηλικίας την περιορίζει χωρίς όμως να παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

Ως προς την έκταση εφαρμογής του επίμαχου ορίου ηλικίας, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι το όριο αυτό δεν απαγορεύει στους κατόχους πτυχίου χειριστή αεροσκάφους που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους να ενεργούν ως χειριστές σε κενές πτήσεις ή σε πτήσεις μεταφοράς αεροπλάνου που εκτελούνται στο πλαίσιο της εμπορικής δραστηριότητας των αερομεταφορέων χωρίς μεταφορά επιβατών, φορτίου ή αλληλογραφίας, και να εργάζονται ως εκπαιδευτές και/ή εξεταστές εντός αεροσκάφους (υπό τον όρο ότι δεν είναι μέλη του πληρώματος θαλάμου διακυβέρνησης).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινείται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106